

personatges

Pròleg / Epíleg - Jordi Juan
Mort Corporal - Miquel Sansó
Mort Espiritual - Maria Garau
Jove - Joana M. Seguí
Ric - Francesc Miralles
Pobre - Catalina Capellà
Jugadora - Antònia Bibiloni

Dama - M. Magdalena Vila
Fadrinet - Adrià Aigües
Bandolera - Neus Ferrer
Vell - Gaspar Gelabert
Fosser - Jaume Juan
Rei - Pere Ferragut
Germana - Cristina Garcias
Papa - Vicenç Fuster

diablers

Baltasar Salas - Biel Salas - Coloma Miralles - Joan Nicolau - Joan Oliver - Júlia Barceló - Júlia Mulet - Kika Martí - Llorenç Jaume - Maciana Pou - Margalida Salas - Maria Sastre - Miquel Prats - Monse Sastre - Nita Urrea - Nofre Nicolau - Pere Sitjar - Sara Ottonelli - Tanit Sansó - Teresa Jaume - Estela Vega - Jaume Gomila - Núria Pardo - Llorenç Falconer

músics

Maria Jofre Ramis SAXÒFON ALT - Jaume Mut TUBA - Vicenç Daviu SAXÒFON TENOR - Magdalena Serra CLARINET BAIX - Sebastià Vich TROMBÓ - Inés Mulet CLARINET - Agustí Serra TROMPETA - Pau Servera PERCUSSIÓ - Manel Oliver PERCUSSIÓ - Maria del Mar Servera PERCUSSIÓ - Mercè Gaià OBOÈ - Joan Oliver BOMBARDÍ - Mateu Riera TROMPA - Xesca Verger PERCUSSIÓ - Joan Mulet PERCUSSIÓ - Julià Pujol PERCUSSIÓ - Alexandre Oliver FLAUTA TRAVESSERA - Joan Fiol VOLONCEL - Àngela Urrea SIBIL·LA

Maria Osuna FLAUTÍ / Coordinadora musical
Gabriel Oliver i Delfí Mulet Música original
Andreu Julià DIRECTOR

equip tècnic

Espai escènic i direcció
Jaume Falconer

Revisió de l'obra i estrofes finals

Aina Dols

Fotografia d'escena

Guillem Vanrell

Perruquer i maquillatge

Joaquín Perruquer

(M. Antonia Campos, Elena Besteiro

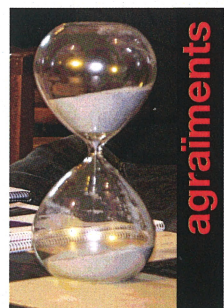
i Monse Granero)

Comunicació

Titoieta Ràdio

Costura

Catalina Perelló i Mater

Aina Dols
Albert Clar
Angel Méndez
Antoni Riutort
Biel Oliver
Joan Monse
Joaquín Aguilar
José Vicente Marín
Kika Martí
Lenke Kóvacs
Margalida Garcias
Maria Rosselló
Miquel López
Pedro Rus
Sinto Farrús
Tonio Milián
Xisco Ramis

Companyia de teatre creada a Algaida (Mallorca) el 1997 per iniciativa de Jaume Falconer. **Teatre M...** és un grup de teatre no professional, integrat principalment per gent jove, que prové de diferents entitats del municipi d'Algaida. L'esperit del grup és oferir teatre religiós o entremesos, amb la mesura del possible, amb adaptacions i reflexions del món actual.

Representació de la Mort Mallorquina

(Teatre religiós, anònim del segle XVI). Estrena 1997

Entremès

(Teatre burlesc, segles XVIII - XIX). Estrena 1998

Comèdia del Gloriós Sant Honorat

(Teatre religiós, anònima, 1771). Publicació de l'obra. Estrena 1999

Comèdia del Beat Ramon Llull

(Teatre religiós, 1702). Publicació de l'obra. Estrena 1999

Les primeres converses per dur a terme aquest nou projecte de la **Representació de la Mort Mallorquina** amb membres de **Teatre M...** foren el maig de 2018 i ara, vint-i-dos anys després de l'estrena, tornam a passar comptes amb la Mort, al lloc on vàrem començar.

Ha estat un any i mig molt il·lusionant i engrescador. Seguim amb la idea original de donar veu als més joves, que ens regalen la seva il·lusió i les ganas de gaudir d'uns versos i una experiència que s'entronquen en la nostra tradició més autèntica. Actores, músics, figurants, equip tècnic i de suport, donen el millor de si mateixos per fer realitat una pràctica que ha perviscut durant segles dins les nostres esglésies. No oblidem que el patrimoni és el llegat dels pares i, les representacions com la que avui ens reuneix són una pràctica tan antiga com nostrada.

Aquella primera experiència de 1997 va posar veu a un text que no es conservava sencer. Ara en presentam una versió revisada i completa, gràcies a les estrofes que Aina Dols ha afegit a l'original. Amb respecte a l'estil i forma primitius, que s'articulaven amb quintets heptasil·làbics, Dols ha completat la intervenció de l'encontre entre la Mort i el Papa i ha tancat la representació amb la incorporació d'un epíleg. Aquesta darrera aportació, que no ens consta que existís a l'original, suposa un contrapès al pròleg i sobretot, contribueix a la finalitat didàctica de l'obra, en la línia d'altres produccions de l'època. L'epíleg, com la sibil·la, adverteix del pas inexorable del temps i de la necessitat de respectar un determinat codi de conducta.

I tan important com el text és la música que li dona sentit i continuïtat. Devem a Biel Oliver la feina de compondre un univers musical que ens transporta a aquelles primeres representacions del segle XVI. El cant de la sibil·la, la percussió, la dansa de la mort... els actors adults i els infants; els músics, l'apuntadora, les mestres, els maquilladors... tothom ha fet tot el que ha sabut i més per fer realitat la darrera curolla d'en Jaume Falconer. L'artista ha sabut congregar una idea i contagiar-la a tot aquest esplet de col·laboradors, que l'han entomada com ha pròpia, fins a convertir-se en còmplices de l'aventura.

Hi col·laboran:

impresrapit

CANAL 4 TELEVISIO

La recaptació anirà a benefici de:

TEATRE
M

REPRESENTACIÓ DE
LA MORT
MALLORQUINA

29 i 30 de novembre
i 1 de desembre
de 2019

Parròquia d'Algaida

ALGAIDA PARRÒQUIA SOLIDÀRIA
Saint Pere i Saint Pau

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

La Mort - 1997

Pere Ferragut

UN CLÀSSIC FELIÇMENT REVISITAT

"Nemini parco qui vivit in orbe"
(A ningú perdono que viu al món)
Dijous Sant de Verges.

Amb paraules d'Italo Calvino, els clàssics són aquells llibres dels quals sovint se sent a dir: 'Eestic rellegint...' i mai 'Eestic llegint'. La nova proposta escènica que Jaume Falconer ens ofereix de la **Representació de la Mort**, després del seu primer muntatge de la peça en aquell llunyà 1997, confirma la condició de clàssic d'aquesta obra que representa una adaptació de la tradició de danses de la Mort medievals per a un públic del segle XVI i que ara s'actualitza per a un públic del segle XXI.

Igual que a la dansa, la Mort convoca un nombre de representants dels diferents estaments de la societat i de diferents edats. El que s'hi emfatitza és la importància de la resposta de cadascú, cosa que és especialment subratllada en el cas del Jove, que és l'únic que gaudeix del privilegi de poder seguir vivint fins a la vellesa. L'autor anònim introdueix aquest caràcter per a desfer les esperances de la gent d'obtenir la salvació mitjançant un penediment a l'últim moment, reprenent així el tema polèmic de la justificació per la fe o per les bones obres.

La **Representació de la Mort** està clarament relacionada amb la tradició medieval de les danses de la Mort, però el seu seguiment del model es pot considerar com a bastant flexible. Amb els seus 1.175 versos, l'obra –copiada entre el 1598 i el 1599 a la vila de Búger pel prevere Miquel Pasqual– es conserva en un estat fragmentari. El final que falta deu haver ocupat uns 50 versos i és completat en la present escenificació amb uns versos d'Aina Dols que procuren ser fidels a l'esperit de l'obra.

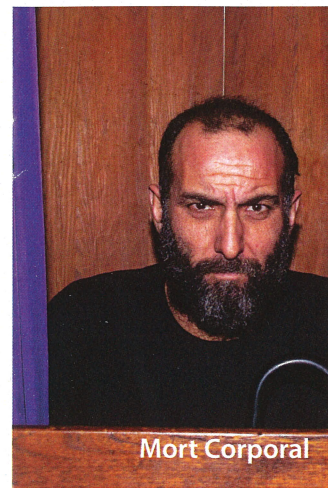
A diferència del que veiem a les danses de la Mort medievals, on la caracterització dels personatges sol ser bastant estereotipada, a la Representació mallorquina les víctimes de la Parca es mostren com a éssers humans amb les seves pors, esperances i ambicions. A l'hora d'adreçar-les, la Descarnada té en compte la seva singularitat, i hi interactua d'una manera molt més personal que el que passa a les danses de la Mort medievals.

El missatge principal se centra en les conseqüències de la mortalitat sobre la consciència, els pensaments i les accions de l'ésser humà. El tema de la mort ja no s'aborda tant des d'una aproximació col·lectiva, com és el cas en les danses de la Mort medievals, sinó que s'hi pot detectar una aproximació individual, en consonància amb la creixent consciència d'individualitat en el Renaixement.

Si bé la **Representació de la Mort** no és una dansa en sentit estricte, hi podem observar com la Mort es dirigeix als personatges destinats a morir i escolta les seves respostes, semblant a un ballador que s'adreça a una possible parella de ball sense saber si estarà disposada a acceptar la invitació. Ens podem felicitar que Jaume Falconer i la companyia Teatre M... ens permetin gaudir novament d'aquesta gran obra del patrimoni cultural català i mallorquí.

Lenke Kovács

Professora del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UIB

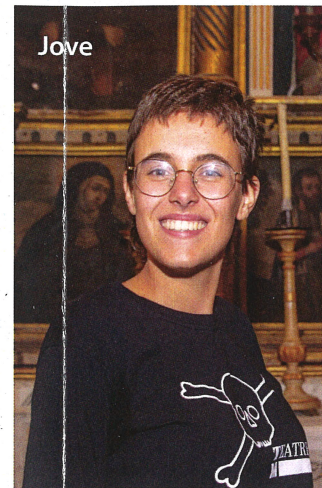
Mort Corporal

Mort Espiritual

Pròleg / Epíleg:

Jove

Ric

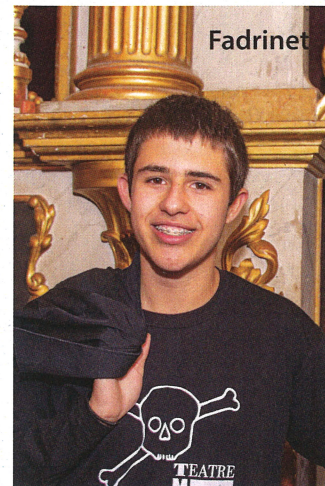
Pobre

Jugadora

Dama

Fadrinet

Bandolera

Vell

Fossier

Rei

Germana

Papa

Sibilla

Diablers petits

Músics